

MATANAEV

Ročník V.

25. 8. 2024

Číslo: 35

21. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ

R.: Skúste a presvedčte sa, aký dobrý je Pán.

In 6, 60 - 69

Mnohí z Ježišových učeníkov povedali: „Tvrdá je to reč! Kto to môže počúvať?!”

Ježiš vedel sám od seba, že jeho učeníci na to šomrú, a opýtal sa ich: „Toto vás pohoršuje? A čo až uvidíte Syna človeka vystupovať ta, kde bol predtým? Duch oživuje, telo nič neosoží. Slová, ktoré som vám povedal, sú Duch a život. Ale niektorí z vás neveria.”

Lebo Ježiš od počiatku vedel, ktorí neveria a kto ho zradí. A povedal: „Preto som vám hovoril: Nik nemôže prísť ku mne, ak mu to nedá Otec.”

Vtedy ho mnohí z jeho učeníkov opustili a viac s ním nechodili.

Ježiš povedal Dvanástim: „Aj vy chcete odísť?”

Odpovedal mu Šimon Peter: „Pane, a ku komu by sme išli? Ty máš slová večného života. A my sme uverili a spoznali, že ty si Boží Svätý.”

Téma viery a prijatia Ježiša zostáva v centre pozornosti aj v závere šiestej kapitoly Jánovho evanjelia a je aj kľúčom k porozumeniu Ježišových slov tejto nedele.

Už počas svojho dialógu so Židmi, keď sa Ježiš predstavoval ako chlieb života, ešte pred tým než povedal: „Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život“ vyhlásil: „Kto verí, má večný život“. Je to práve nevera, ktorá núti tých niektorých učeníkov z úvodu dnešného evanjelia vyhlásiť Ježišove slová za tvrdú reč, ktorá sa nedá počúvať. Ježiš im jasne hovorí: „Duch oživuje, telo nič neosoží. Slová, ktoré som vám povedal sú duch a život.“ Ježiš poukazuje na to, že nehovorí o tele z mäsa a kostí. Je jasné, že sa nejedná o požívanie takéhoto tela. Telo z mäsa a kostí v konečnom dôsledku ostane v tomto svete, teda nič neosoží. To, čo dáva život je duch a tým oživujúcim duchom sú Ježišove slová a na ich požívanie je potrebná viera. Ježiš hovoril vo svojej reči o sebe ako o chlebe, teda ako o pokrme, ale nie ako o pokrme pre materiálny život. To im „vytmavil“ už v samotnom úvode ich dialógu: „Nehľadáte ma preto, že ste videli znamenia, ale preto, že ste jedli z chlebov a nasýtli ste sa. Nezháňajte sa za pominuteľným pokrmom, ale za pokrmom, ktorý ostáva pre večný život, a ten vám dá Syn človeka.“ On je chlebom zostupujúcim z neba a to je chlieb z inej sféry, nie materiálnej.

Charakteristikou chleba, ktorý zostupuje z neba, teda Božieho chleba je, že dáva život. Ježiš, keďže dáva večný život a má moc vzkriesiť v posledný deň, je tým pravým chlebom, ktorý zostupuje z neba. A tento chlieb sa je tak, že sa v neho verí: „Ja som chlieb života. Kto prichádza ku mne, nikdy nebude hladovať, a kto verí vo mňa, nikdy nebude žízniť.“ A len ten, kto verí, môže jesť telo syna človeka a piť jeho krv, lebo vie, že tieto Ježišove slová nie sú výzvou ku kanibalizmu, ale k viere a k zjednoteniu života s Ježišovým životom, podobne ako sa to deje v materiálnej sfére u toho, kto požíva materiálny pokrm a nápoj. V eucharistii sa to deje nemateriálnym spôsobom – prijať eucharistický pokrm a nápoj s vierou v Kristovu prítomnosť, v prítomnosť jeho života, znamená vyjadrovať túžbu žiť život v zjednotení s tým, ktorého život sa pod spôsobom materiálneho pokrmu a nápoja prijíma. Pre tých, čo neveria, zostáva otázka: „Ako nám tento môže dať jesť svoje telo?“ bez odpovede.

Ježiš sa čuduje ich neschopnosti prijať tieto jeho slová s vierou a teda ich neschopnosti vykročiť z čisto materiálneho videnia reality života a prekročiť do perspektívy života v plnosti. Ak je toto šokom, ešte väčším bude zistenie – alebo lepšie v slovníku tejto záverečnej časti šiestej kapitoly „spoznanie“ – že práve tento Ježiš, Syn človeka, teda

v plnosti ľudským, je v plnosti zjavením Božej tváre: „A čo až uvidíte Syna človeka vystupovať ta, kde bol predtým?“

Posolstvo ďalších veršov zostáva jednotné: viera v Ježiša a jeho slovo je otázkou života a smrti. To reprezentujú dve postavy: ten, čo Ježiša vydá (v našom preklade „zradí“, a Peter. Ježiš zakončuje odpoveď učeníkom slovami: „Ale niektorí z vás neveria“ a evanjelista zdôrazňuje, že Ježiš vedel, ktorí neveria a kto ho vydá (zradí). Neviera vedie k vydaniu Ježiša na smrť. V skutočnosti však ten, čo neverí, vydáva seba samého smrti – tak ako to bolo potom s tým, kto ho vydal – samozrejme nie telesnej, ale duchovnej, večnej.

Peter, naopak, vo svojej odpovedi Ježišovi vyjadruje vieru, že Ježišovo slovo dáva život: „Ty máš slová večného života. A my sme uverili...“ Petrova výpoveď sa stáva vzorom pre postoj každého Ježišovho učeníka – vo viere v životodárnosť Ježišovho slova učeník spozná, že Ježiš je Božím Svätým, pravým poslom od Boha, Synom človeka, ktorý vystúpi tam, kde bol predtým. Ježišov učeník vierou v Ježiša a jeho slovo prekračuje do reality života v plnosti, ktorý je večný, bez smrti, lebo kto požíva tento chlieb, teda kto verí v Ježiša a teda žije jeho životom, neumiera: „Toto je ten chlieb, ktorý zostupuje z neba, aby nezomrel nik, kto bude z neho jesť!“

